

РЕШЕНИЕ

№ 111

гр. , 28.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПИРДОП, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Симеон Г. Гюров

при участието на секретаря Мария Н. Николова
като разгледа докладваното от Симеон Г. Гюров Административно
наказателно дело № 20221860200181 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалбата на „Т.С.“ ЕООД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: Област С., общ. М., с. Б., срещу Наказателно постановление № *****48 от 20.07.2022 г. на Директор на Дирекция „ИТ-СО“ (Д „ИТСО“), с което на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 1 КТ, му е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл. 3, ал. 1 от Наредба № РД 07-8 от 13 юли 2015 г. за условията и реда за предоставяне, регистриране и отчитане на трудовите договори по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда (обн. ДВ бр.54 от 2015г., изм. и доп. ДВ бр.74 от 2018 г. изм. и доп. ДВ. бр.25 от 26 Март 2021г.). В жалбата се сочи, че се обжалва НП само в частта за размера на имуществената санкция от 1 500,00 лева, като в нарушение на материалния закон административно-наказващият орган е наложил на дружеството имуществената санкция на основание чл. 416, ал. 5 от КТ във вр. с чл. 414, ал. 1 от КТ, въпреки че са били налице всички предпоставки да приеме, че извършеното нарушение представлява маловажен случай по смисъла на чл. 415в от КТ и е следвало да приложи размерите за имуществена санкция, предвидени в тази разпоредба на закона.

В съдебното заседание, жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена по изложените в нея съображения, претендира разноски.

Въззиваемата страна, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата, моли наказателното постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, претендира разноски.

РП-Елин Пелин, ТО- Пирдоп не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като служебно провери атакуваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от фактическа страна:

При извършена проверка от служителите на Д „ИТСО“ по спазване на трудовото законодателство на „Т.С.“ ЕООД, ЕИК ***** на 09.06.2022г., в обект на контрол: Розов масив в местността „М.“ в землището на с. Б., общ. М., стопанисван от „Т.С.“ ЕООД, ЕИК: ***** и на 16.06.2022 г. за приключване на проверката по документи в сградата на Д „ИТСО“ със седалище гр. С., бул.В. №6, е установено, че „Т.С.“ ЕООД, ЕИК: ***** регистриран земеделски производител съгласно регистрационна карта от 25.03.2015 г., заверена на 15.04.2022 г., в качеството му на работодател по смисъла на параграф 1, точка 1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда, не е сключил с лицето С***** С***** М*****, ЕГН: *****, преди постъпването му на работа на 09.06.2022 г., трудов договор по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда, подписан от двете страни в два екземпляра - по един за всяка страна. Лицето е заварено да бере розов цвят на горещитирания обект на 09.06.2022 г. около 08,40 часа, като в попълнена и подписана декларация М. декларира, че работи за „Т.С.“ ЕООД от една седмица, като берач на рози с работно време в периода от 07,00 часа до 11,00 часа, трудово възнаграждение 1,20 лв. на килограм, и няма сключен трудов договор. На 16.06.2022 г. при проверката по документи в Дирекция „ИТСО“ със седалище гр. С. от страна на работодателя е представен трудов договор №23-1528528 от дата 09.06.2022 г. на основание чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда, сключен със заварения работник.

На „Т.С.“ ЕООД, ЕИК *****, бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № ***** 48 от 16.06.2022 г., от Ц. И. К., на длъжност "главен инспектор" при Д „ИТСО“, за това, че в качеството му на работодател по смисъла на параграф 1, точка 1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда, не е сключил с лицето С***** С***** М*****, ЕГН: *****, преди постъпването му на работа на 09.06.2022 г., трудов договор по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда, подписан от двете страни в два екземпляра - по един за всяка страна. Лицето е заварено да бере розов цвят на горещитирания обект на 09.06.2022 г. около 08,40 часа, като в попълнена и подписана декларация М. декларира, че работи за „Т.С.“ ЕООД от една седмица, като берач на рози с работно време в периода от 07,00 часа до 11,00 часа, трудово възнаграждение 1,20 лв. на килограм, и няма сключен трудов договор. Посочено е в АУАН, че с това жалбоподателя е нарушил чл. 3, ал. 1 от Наредба № РД 07-8 от 13 юли 2015 г. за условията и реда за предоставяне, регистриране и отчитане на трудовите договори по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда (обн. ДВ бр.54 от 2015г., изм. и доп. ДВ бр.74 от 2018 г., изм. и доп. ДВ бр.25 от 26 Март 2021г.). На 16.06.2022 г. актът бил подписан от актосъставителя Ц.К., от свидетелите при установяване на нарушението, съставяне и връчване на акта- П.Е., Т.К. и Б.Тодорова, и от Е.Х.-представител на жалбоподателя.

Въз основа на АУАН е съставено наказателно постановление № 23-2 200***** от

20.07.2022г., от Директора на Д „ИТСО”, с което на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 1 от КТ на „Т.С.“ ЕООД, ЕИК ***** е наложена имуществена санкция в размер на 1500,00 лева, затова, че „Т.С.“ ЕООД, ЕИК: *****, регистриран земеделски производител съгласно регистрационна карта от 25.03.2015 г., заверена на 15.04.2022 г., в качеството му на работодател по смисъла на параграф 1, точка 1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда, не е сключил с лицето С***** С***** М*****, ЕГН: *****, преди постъпването му на работа на 09.06.2022 г., трудов договор по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда, подписан от двете страни в два екземпляра - по един за всяка страна. Лицето е заварено да бере розов цвят на горецитирания обект на 09.06.2022 г. около 08,40 часа, като в попълнена и подписана декларация М. декларира, че работи за „Т.С.“ ЕООД от една седмица, като берач на рози с работно време в периода от 07,00 часа до 11,00 часа, трудово възнаграждение 1,20 лв. на килограм, и няма сключен трудов договор. На 16.06.2022 г. при проверката по документи в Дирекция „ИТСО” със седалище гр. С. от страна на работодателя е представен договор №23-1528528 от дата 09.06.2022 г. на основание чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда, сключен със заварения работник. В НП се сочи, че нарушението е извършено и констатирано на 09.06.2022 г., когато лицето е заварено на работа.– нарушение на чл. 3, ал. 1 от Наредба № РД 07-8 от 13 юли 2015 г. за условията и реда за предоставяне, регистриране и отчитане на трудовите договори по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда (обн. ДВ бр.54 от 2015г., изм. и доп. ДВ бр.74 от 2018 г. изм. и доп. ДВ. бр.25 от 26 Март 2021г.). Наказателното постановление е издадено от оправомощен за това орган. В този смисъл по делото са приложени заповед, с които се удостоверява, че Директорите на Дирекции „ИТ” са упълномощени да издават наказателни постановления, и е спазена и установената териториална компетентност на този орган.

От показанията на св. П. Е. се установява, че е съставила АУАН и поддържа отразените в него констатации, като от показанията на св.св. Т. К. и Б. Т. се установява, че са свидетели при установяване на нарушението, съставяне и връчване на акта.

Фактическата обстановка съдът приема за безспорно установена от горепосочените писмени доказателства – Жалба, подадена в Дирекция „ИТ - СО” с вх. Номер 22090580/08.08.2022г. с приложения; Наказателно постановление № *****48/20.07.2022г. – оригинал и копие от известие за доставяне чрез български пощи; АУАН № *****48/16.06.2022г. - оригинал и копия на следните документи: Протокол ПР2219253 за извършени проверки, връчен на 16.06.2022 г.; Призовка по чл. 45, ал. 1 от АПК; Идентификационна карта, удостоверяваща качеството работодател; Пълномощно с рег. №4550/09.05.2022 г.; Декларация, саморъчно попълнена и подписана от С.С.М.; Трудов договор №23-1528528 от 09.06.2022 г.; Копие на Книга за инструктаж по безопасност и здраве при работа(начален инструктаж); Регистрационна карта на земеделски производител; Справка за дейността на „Т.С.“ ЕООД за стопанската 2021-2022г.; Писмени възражения от „Т.С.“ ЕООД; Протокол от проведен телефонен разговор; Заповеди за териториална и материална компетентност; Платежно нареждане от 30.05.2022 г. за авансови осиг. вноски за ДОО; Платежно нареждане от 30.05.2022 г. за авансови осиг. вноски за ДЗПО; Платежно

нареждане от 30.05.2022 г. за авансови осиг. вноски за ЗО; Платежно нареждане от 25.07.2022 г. за ДОО, ФГРС и УчПФ; Платежно нареждане от 25.07.2022 г. за ДЗПО; Платежно нареждане от 25.07.2022 г. за ЗО; Платежно нареждане от 25.07.2022 г. за други приходи /данъци/, както и от събраните гласни доказателства.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът от правна страна установява следните изводи:

По допустимостта на жалбата, съдът намира, че същата е допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 59 и сл. от ЗАНН срещу наказателно постановление, което подлежи на обжалване. Наказателното постановление е връчено на жалбоподателя на 26.07.2022 г. и е входирано в Д „ИТСО“ на 08.08.2022 г.

Съдът намира, че в хода на административно-наказателната процедура не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Административно-наказателното производство е започнало, протекло е и е приключило съобразно процесуалните изисквания на ЗАНН. В акта не са допуснати процесуални нарушения, водещи до неотстраними пороци на обжалваното постановление или ограничаващи правото на защита на административно-наказания. Актът е съставен от компетентен актосъставител, спазени са изискванията на чл. 42 ЗАНН, подписан е и е надлежно връчен, охранено е правото на жалбоподателя по чл. 44 ЗАНН. Атакуваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган. Спазени са изискванията на чл. 57 и 58 от ЗАНН, правната квалификация на деянието е правилно определена, налице е съответствие между обстоятелствената част на акта за установяване на административно нарушение с тази на наказателното постановление. Констатираните административни нарушения са описани точно и ясно, като са посочени законните разпоредби, които са нарушени.

Относно нарушението, съдът намира, че по делото безспорно е установено извършеното нарушение. При съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и материалния закон, които да налагат отмяната на НП като незаконосъобразно. Установените по делото факти обуславят извода, че жалбоподателят в качеството му на работодател е извършил административното нарушение, за които е наказан, като е нарушил разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № РД 07-8 от 13 юли 2015 г. за условията и реда за предоставяне, регистриране и отчитане на трудовите договори по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда (обн. ДВ бр.54 от 2015г., изм. и доп. ДВ бр.74 от 2018 г., изм. и доп. ДВ. бр.25 от 26 Март 2021г.). В случая тази забрана е била нарушена от жалбоподателя. Съгласно чл.114а, ал.1 от КТ, трудов договор за краткотрайна сезонна селскостопанска работа може да се сключва между работник и регистриран земеделски стопанин за работа за един ден, като това време не се признава за трудов стаж. От разпоредбата е видно, че договорът по чл.114а, ал.1 е вид срочен трудов договор с особеността, че е за един ден и сключването му е допустимо само за извършването на посочения вид работа в хипотезата на правната норма. Като вид трудов договор той не се отличава от другите видове трудови договори по отношение на задължението на работодателя да го сключи с настия работник. Сключването на писмен

трудов договор с работника преди постъпването му на работа е императивно изискване към работодателите. Законодателят не им е предоставил право да избират дали да сключат трудов договор или не. Работодателите нямат право да избират и дали да сключат договор по чл.61 и сл., или трудов договор по чл.114а, ал.1 от КТ, тъй като вида на договора е в зависимост от извършваната работа и срокът за който се наема работникът. Този извод произтича от нормите на чл.114а ал.2 и ал.3 от КТ, тъй като те не допускат такъв вид договори да се сключват с един работник за повече от 90 дни в една календарна година, както и за професии, изискващи специална квалификация. Изрично в чл.114а, ал.3 от КТ работодателят е определил, че този вид договор може да се сключва „само за обработка на насажденията и прибиране на реколтата от плодове, зеленчуци, розов цвят и лавандула“. Нещо повече, законодателят е предвидил, че такъв вид трудов договор не може да бъде сключван от всеки работодател, а само от такъв, който е регистриран земеделски стопанин/чл.3 ал.1 от Наредбата по чл.114а, ал.1 от КТ/. В конкретния случай е правилна направената от наказващия орган правна квалификация с твърдението, че е нарушена нормата на чл.3, ал.1 от Наредбата по чл.114а, ал.1 от КТ. Съгласно цитираната разпоредба, трудовият договор по чл.2/чл.114а ал.1 от КТ/ се сключва между работник и работодател-регистриран земеделски стопанин. Настоящият съдебен състав обаче намира, че наказващият орган не е приложил правилно санкционната разпоредба на чл.414, ал.1 от КТ по силата на която е наложил на работодателя за извършеното нарушение имуществената санкция от 1 500,00 лева. Видно от установените по делото факти, налице са предпоставките нарушението да бъде определено като маловажно и да бъде санкционирано по реда за маловажните нарушения на трудовото законодателство, т.е. по чл.415в, ал.1 от КТ, който предвижда, че за нарушение, което е отстранено веднага след установянето му по реда, предвиден в този кодекс и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100,00 до 300,00 лева, а виновното длъжностно лице-с глоба в размер от 50,00 до 100,00 лева. Съдът не приема направеното от въззиваемата страна изявление в наказателното производство за противното, т.е. че нарушението не може да бъде квалифицирано като маловажно, тъй като нарушението е неотстранимо. Констатация за „неотстранимост“ на нарушението не съответства на доказателствата по делото. От доказателствата по делото се установява, че работодателят е представил на Д„ИТСО“ по повод проверката, подписани от поименно установените от контролните органи работници трудови договори, вкл. и процесния такъв. Наказващият орган не е съобразил обстоятелството, че от нарушението не са произтекли вредни последици за работника. Неподписването от работника на предварително подготвен за него трудов договор, по който работодателят предварително е внесъл и дължимите осигуровки-условие същите да бъдат регистрирани от Инспекцията по труда по чл.4, ал.4 от Наредбата, не е засегнало трудовите права на работника. Не се установи, че същият не е получил уговореното, съобразно предвиденото в договора възнаграждение в края на работния ден. В този момент и нарушението е отстранено, тъй като договора е подписан от работника без възражение, което говори, че същият не е имал уговорка с работодателя, различна от тази в договора. Разпоредбата на чл.415в, ал.2 от КТ определя кои нарушения на

трудовете законодателство не са маловажни. Според цитираната норма, не са маловажни нарушенията на чл.61, ал.1, чл.62, ал.1 и 3 и чл.63, ал.1 и 2 от КТ. В хипотезите на нормата не е споменато нарушението на чл.3, ал.1 от Наредбата по чл.114а, ал.1 от КТ. Поради установена в чл.46, ал.3 от Закона за нормативните актове забрана за разширително тълкуване на санкционните норми, каквато е чл.415в, ал.2 от КТ и щом нарушението по чл.3, ал.1 от Наредбата не е упоменато изрично, няма пречка ако се констатира ниската му степен на обществена опасност и наличие на предпоставките по чл.415в, ал.1 от КТ, същото да бъде квалифицирано като маловажен случай на нарушение на трудовото законодателство.

По изложените съображения настоящия състав намира, че следва да измени наказателното постановление с налагане на имуществена санкция за извършеното нарушение в размер на 100,00 лв., на основание чл.415в, ал.1 от КТ. При определяне размера на санкцията съдът приема, че за да бъде съобразена с нормите на чл.27 ал.1-3 от ЗАНН, същата следва да е в минимално предвидения от закона /чл.415в ал.1 от КТ/ размер, поради добросъвестното поведение на работодателя преди извършване на нарушението и поради обстоятелството, че нарушението е извършено за първи път.

При този изход на делото, право на разноски има ответникът по жалбата, като в полза на Д „ИТСО“ следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.63 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № *****48 от 20.07.2022 г. на Директор на Дирекция „ИТ-СО“(Д „ИТСО“), с което на „Т.С.“ ЕООД, ЕИК ***** и на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 1 КТ, му е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл. 3, ал. 1 от Наредба № РД 07-8 от 13 юли 2015 г. за условията и реда за предоставяне, регистриране и отчитане на трудовите договори по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда (обн. ДВ бр.54 от 2015г., изм. и доп. ДВ бр.74 от 2018 г., изм. и доп. ДВ. бр.25 от 26 Март 2021г.), като на основание чл.415в, ал.1 от Кодекса на труда НАЛАГА административно наказание „глоба“ в размер на 100,00(сто) лева.

ОСЪЖДА „Т.С.“ ЕООД, ЕИК ***** , да заплати на Дирекция „ИТ-СО“, сумата 100,00 лв. за юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението може да бъде обжалвано в четиринадесетдневен срок от съобщението за изготвянето му пред Административен съд - С. област по реда на глава XII-та на АПК.

Съдия при Районен съд – Пирдоп: _____